

Dr. Barta István

*1937-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma 61/1960.*

Az oklevél megszerzése után a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karának oktatója lett a Szervetlen Kémia Tanszéken. Kezdetben tanulókör vezetőként kémiai számítási tantermi és laboratóriumi gyakorlatokat tartott. 1992-ben laboratóriumvezető lett.

Részt vett a Gépésmérnöki Karon szervezett mérnök-tanár képzésben és 1968-ban vegyész-mérnök-tanári oklevelet szerzett. Az 1965-ben induló korróziós szakmérnök képzésben rendszeresen oktatta a „Fémek helyettesítésére szolgáló korszerű műanyagok” c. tárgyat 1972-ig. 1983-tól a „Szervetlen polimerek” c. tárgyat tanította nappali és levelező tagozaton 5 éven át. Az angol nyelvű mérnökképzésben 7 évig tartott angol nyelven általános és szervetlen kémiai laboratóriumi gyakorlatokat, a francia nyelvű képzésben pedig 11 éven át kémiai számítási- és laboratóriumi gyakorlatokat francia nyelven. A BME Nemzetközi Angol-nyelvű Gimnáziumában általános-, szervetlen- és szerves kémiát tanított angol nyelven 5 tanéven keresztül.

1978-ban védte meg műszaki doktori disszertációját „Izocianáto- és izocianáto-szilánszármazékok molekulaszervezeti vizsgálata” címmel, „summa cum laude” minősítéssel. 1979-ben adjunktusi kinevezést kapott.

Fő tudományos területe a foszfor- és szilíciumorganikus vegyületek előállítása, majd ezeknek a modellvegyületeknek fizikai-kémiai, dielektrometriai, később kvantumkémiai vizsgálata volt. Eredményeiről 22 különböző hazai és idegennyelvű rangos tudományos folyóiratban és 2 nemzetközi kongresszuson számolt be. Egy tanévet a Grazi Műszaki Főiskola Szervetlen Kémia Tanszékén foglalkozott litiumorganikus szilánszármazékok előállításával és reakcióival, amiről közlemény jelent meg. Sokat foglalkozott szilikon termékek ipari alkalmazásával is, így különböző kinematikai viszkozitású metilszilikonolajok és szilikonkaucsukok előállításával.

A BME Rektora két ízben, 1970-ben és 1984-ben rektori dicséretben részesítette, 1994-ben az angol nyelvű képzésben végzett kiemelkedő munkájáért emléklappal tüntette ki. A Művelődési Miniszter 1986-ban „Kiváló Munkáért” kitüntetést, 1995-ben pedig „Pedagógus Szolgálati Emlékérmét” adományozott részére.

1995-ben nyugdíjba ment, azonban még további 10 éven át oktató az egyetemen.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.